

manden for Hjørring Amts Ste Valgfreds (S. Pedersen) gjorde gjældende, at man ved en Skat paa Formue og Velighed nok kunde undgaae at ramme de Smaa. Ja, det vil jeg gjerne troe lader sig gjøre i det rige Odense Amt, men i den Egn, hvorfra jeg er, ligesom vistnok ogsaa paa mange andre Steder, lader det sig virkelig ikke undgaae at tage de Smaa med, og derfor troer jeg, at det for disse Egnes Vedkommende vilde see uretfærdigt ud at undlade Vedtagelsen af Underændringsforslaget under Lit. a, thi da vil Odense Amt og lignende rige Amter komme til at svare Mindre end ved en Rigning efter Hartkornet, medens flere fattige Amter ville komme til at svare ud derover; jeg troer saaledes, at det Argument, den ærede Rigsdagsmand anførte i saa Henseende, styrker vort Forslags Betydning, og jeg haaber saaledes, at det ærede Medlem, saavel som overhovedet Thingets ærede Medlemmer, vil vedtage vort billige og retfærdige Forslag.

P. Pedersen: Jeg troer ikke, at Bygningernes Assurancefum vil være en god Maalestof for Skatteevnen paa Landet. Det er nemlig Tilfældet paa flere Steder, at der er opført nye, gode Bygninger, men at Eierne kun have ladet Tømmer og Tagværk assurere, medens derimod Jbermurene ere undtagne fra Assurancefummen.

C. Petersen: Det har ikke kunnet Andet end være tilfredsstillende for mig, at den ærede Indenrigsminister nærmest slutter sig til det Underændringsforslag, jeg har været med at stille, der gaaer ud paa at foretrække en Formue- og Velighedsstat for en Indkomststat. Der har været indvendt en heel Deel imod dette Forslag, og det er ogsaa ganske vist, at det er meget nemt at paavise, at en saadan Skat har store Ufuldkommenheder; men alligevel lader det sig ikke nægte, at det er en Skat, som Sogneforstanderskaberne, ialtfald de fleste, have noget Kjendskab til. Naar man derimod i den Skyndsomhed, hvormed denne ekstraordinære Krigsstat skal tilveiebringes, fordi den i Lovudkastet fastsatte Sum jo skal indkomme til bestemte Terminer, vil gaae til at ligne paa Indkomsten, saa vil det med det Apparat, som

det i denne korte Tid vil være muligt at faae tilveiebragt, blive overordentlig vanskeligt at komme igennem med denne Rigning. Man gjør derfor vistnok rettest i at blive ved det, som Folk dog have noget Kjendskab til, og jeg skal derfor meget anbefale dette Underændringsforslag. Der er et andet Punkt, som jeg vil tillade mig at gjøre en kort Bemærkning om. Det blev igaar under denne Sags Behandling ytret af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (S. H. Sespersen), at han fandt det betænkeligt, hvis Regjeringen stærkt vilde slaae ind paa den her foreslaaede Wei, navnlig paa Grund af den Nødvendighed, som desværre er forhaanden nu og vil blive det i længere Tid, med Hensyn til at faae forøgede Statsindtægter. Jeg kan ikke unblade at slutte mig til ham; jeg troer, at man under saadanne Forhold skal være noget forsigtig med at forøge Skatterne mere end høist nødvendigt. Jeg maa sige til, at det er en Selvfølge, at enhver Skatteyder vil, om end ikke med Glæde — thi det er ikke nødvendigt at bruge dette Ord — gjøre Alt, hvad der staaer i hans Magt for at skaffe tilveie, hvad der er nødvendigt til Landets Forsvar; men jeg vil ønske, at Regjeringen saavidt muligt tillige vil søge at skaffe Pengene tilveie paa anden Maade, hvorved Byrden kunde lægges noget over paa Efterkommerne. Jeg troer, som det allerede tidligere er blevet udtalt, at ogsaa de have en Forpligtelse i saa Henseende.

Sjæbning: Saavel den sidste ærede Taler som de to andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig i samme Retning som den, hvori han nu udtalte sig, troer jeg at kunne hde den Trøst, at de kunne være fuldkommen overbeviste om, at Regjeringen laaner Alt, hvad den kan faae, selv maastee paa daarlige Billaar; i den Henseende kunne de derfor være fuldkommen rolige. Enhver Tid misbruger sin Virksomhed til at fordærve sin Stilling, og derpaa exploiterer den Fremtiden, for at lade denne bære Byrden.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, stred man til Afstemning, hvorved: